

Abstrakt

Autor se ve své bakalářské práci zabývá současným školstvím, ve kterém došlo v posledních letech ke značným změnám. Systém se neustále mění, a proto tato práce zachycuje jen část současného vývoje. Autor, který je studentem francouzského jazyka Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy, se snaží přiblížit francouzský školský systém na základě jeho juxtapozice s českým systémem.

V první kapitole se věnuje Mezinárodní standardní klasifikaci vzdělávání CITE (anglická zkratka je ISCED), jako společnému základu pro porovnání obou systémů. Zdůvodňuje použití klasifikace a popisuje, k čemu slouží. Rovněž zmiňuje její historii, strukturu, a v následujících kapitolách ji pak používá jako terminologický základ pro vymezení jednotlivých vzdělávacích stupňů.

V dalších kapitolách se pak autor zabývá jednotlivými etapami školství od mateřských škol až po vyšší sekundární školství. Aby dodržel jednotnou strukturu práce, popisuje v každé kapitole podobná kritéria a aspekty vzdělávacího stupně, strukturu, organizaci, kritéria přijímání žáků a jejich certifikaci, hodnocení a obsah vzdělávání.

U struktury se autor zaměřuje na věk dětí pro danou etapu, a především na rozdíly v organizaci jednotlivých cyklů. V části kritéria pro přijímání žáků zmiňuje podmínky, které musí být naplněny pro vstup do daného stupně i postup do stupně vyššího. Také popisuje jakým způsobem a na základě čeho jsou žáci hodnoceni a jakou zkouškou, případně certifikátem, je studium ukončeno. Ke srovnání jednotlivých aspektů dochází částečně již v rámci jednotlivých kapitol, jednak v poslední podkapitole daného tématu.

Na začátku kapitoly povinného vzdělávání jsou analyzovány terminologické nepřesnosti při překladu z francouzského jazyka do českého jazyka a naopak. Dále je vysvětlena absence potřebných termínů a zavedeno jednotné názvosloví, které umožňuje lepší orientaci v dané oblasti.

Kapitola vzdělávání učitelů je zaměřena podobně jako kapitoly předchozí. Srovnává, jakým způsobem je studium organizováno. Seznamuje nás s institucemi, prostřednictvím kterých lze získat kvalifikaci nezbytnou pro výkon učitelské profese. Informuje také o požadavcích minimální kvalifikace v jednotlivých stupních školství.

V závěrečné kapitole autor představuje kurikulární reformu obou systémů. Jsou zde uvedeny důvody zavádění reformy a její smysl. Jejím hlavním přínosem je

změna obsahu vzdělávání a způsob získávání vědomostí a dovedností nutných pro úspěšný život. V souladu s Evropským referenčním rámcem pak obě země zavádějí tzv. Klíčové kompetence, které jsou v této kapitole rovněž objasněny. Autor analyzuje také rozšířenou autonomii škol, kterou umožňují především školní vzdělávací programy vytvořené pedagogickým sborem každé školy.